

## บทที่ 5

### สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

#### สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ลีลาการใช้ภาษาในนวนิยายและเรื่องสั้น ของหยก บุรพา” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลีลาการใช้ภาษาในนวนิยายและเรื่องสั้น ของหยก บุรพา ในด้านการใช้คำ การใช้โวหาร และการใช้โวหารภาพพจน์

การศึกษาลีลาการใช้ภาษาใน นวนิยายและเรื่องสั้น ของหยก บุรพา ครั้งนี้ ศึกษาจาก นวนิยายจำนวน 8 เรื่องและเรื่องสั้นจำนวน 27 เรื่อง รวมทั้งนวนิยายที่ได้รับรางวัลวรรณกรรมดีเด่น เรื่อง “อยู่กับกิ่ง” และรางวัลชมเชยเรื่อง “กตัญญูพิศวาส” ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

#### ลีลาภาษาในด้านการใช้คำ

หยก บุรพา มีท่วงทำนองการเขียนที่นิยมใช้คำง่าย ๆ สั้น ๆ กระชับ ได้ใจความชัดเจนสามารถสื่อให้ผู้อ่านมองเห็นภาพ โดยการใช้คำแสดงภาพเพื่อสื่อให้ผู้อ่านเข้าใจรูปร่างและลักษณะของสิ่งที่บรรยายหรือพรรณนาได้ง่ายขึ้น มีการใช้คำที่มีความหมายโดยนัยซึ่งให้รสชาติมากกว่าคำที่มีความหมายโดยตรง และยังใช้คำแสดงอารมณ์ ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์สะท้อนใจ เกิดความรู้สึกนึกคิดร่วมกับอารมณ์ของผู้เขียนได้ดี นอกจากนี้แล้วยังใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ ซึ่งให้ความรู้สึกที่สมจริง เกิดความรู้สึกนึกคิดและกระตุ้นให้เกิดจินตภาพไปกับเหตุการณ์ในเรื่อง ในบางเรื่องมีการใช้คำเฉพาะกลุ่ม คำสแลง คำภาษาตลาด ทำให้ตัวละครมีลักษณะสมจริงมากยิ่งขึ้น หรือบางเรื่องมีการใช้คำภาษาต่างประเทศ คือ ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน ปะปนอยู่บ้าง แต่ก็ เป็นคำที่คนไทยส่วนใหญ่รู้จัก ความหมายของคำเหล่านี้ได้ดีเพราะมีการใช้กันแพร่หลาย หยก บุรพา ใช้คำภาษาต่างประเทศ เพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อเรื่องและบุคลิกของตัวละครแต่ละตัว

จะเห็นได้ว่า หยก บุรพา มีการเลือกใช้คำต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย เหมาะสมกับตัวละคร และสอดคล้องกับเหตุการณ์ สามารถสื่อความรู้สึกนึกคิดไปสู่ผู้อ่านได้ดี จึงทำให้งานเขียน นวนิยายและเรื่องสั้น ของหยก บุรพา น่าอ่าน ชวนให้ติดตาม

## ลีลาภาษาในการใช้โวหาร

หยก บุรพา นิยมใช้การบรรยายโวหารมากที่สุด เพื่อเป็นการบอกเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ตามลำดับเหตุการณ์ โดยใช้ภาษาง่าย ๆ มีการเรียบเรียงความคิดเป็นลำดับต่อเนื่องกัน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้โดยง่าย ไม่สับสน นอกจากนี้ยังเลือกใช้ถ้อยคำและสำนวนภาษาได้อย่างมีชั้นเชิงเหมาะสมกับตัวละคร และเนื้อเรื่อง ชวนให้ติดตาม

## ลีลาภาษาในการใช้โวหารภาพพจน์

การใช้โวหารภาพพจน์ในนวนิยายและเรื่องสั้น ของหยก บุรพา ส่วนใหญ่เป็นภาพพจน์แบบอุปมา และอุปลักษณ์ ที่ง่ายต่อการตีความ มีการเปรียบเทียบโดยการนำสิ่งที่รู้จักกันดีมาใช้ เชื่อมโยงความคิด ช่วยให้ผู้อ่านรู้จักสิ่งที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน สามารถมองเห็นภาพของสิ่งที่พูดถึงได้แจ่มแจ้ง และเกิดความซาบซึ้งประทับใจ ในบางตอนมีการเล่นเสียง และจังหวะคำ ทำให้ข้อความมีความไพเราะสละสลวยน่าอ่าน และเกิดอรรถรสทางภาษามากขึ้น นอกจากนี้การใช้คำพังเพย สุภาษิตต่าง ๆ เพื่อสอดแทรกข้อคิดและความคิดเห็นช่วยให้ผู้อ่านได้รับประโยชน์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษานวนิยายและเรื่องสั้น ของหยก บุรพา ทั้ง 11 เรื่อง ผู้วิจัยพบว่าหยก บุรพา มีความสามารถในการเลือกใช้ถ้อยคำภาษา สำนวนโวหาร และโวหารภาพพจน์ ได้อย่างสละสลวย ลึกซึ้งเหมาะสมกับเรื่องราว เหตุการณ์ และตรงกับลักษณะนิสัยของตัวละคร สามารถสื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพของตัวละคร บรรยายภาพของเรื่อง และสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ชัดเจน ทำให้เรื่องราวมีสีสันที่น่าสนใจ ให้อรรถรสทางภาษาแก่ผู้อ่าน เป็นการสร้างความเข้าใจ ชวนให้ผู้อ่านติดตามยิ่งนัก จึงอาจกล่าวได้ว่าศิลปะในการประพันธ์ของหยก บุรพา ได้มีส่วนทำให้นวนิยายและเรื่องสั้น ของหยก บุรพาได้รับความสนใจจากผู้อ่านจำนวนมาก

## ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาวรรณกรรมของนักเขียนคนอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในช่วงเวลาเดียวกัน
2. การศึกษางานเขียนประเภทอื่น ๆ ของหยก บุรพา